Td 018_8

Ν αχ, σίντας συνίχτ’κι αφέντης μας να χτίσει την ταβέρνα
ν αχ, μένα βάλαν να τους κιρνώ να τους πυκνοκεράσου
ν αχ, κι από το πυ-νι-κνοκέρασμα ραγίσ’κεν το χεράκι μ’
ν αχ, γιέπεσεν το ποτήρι μου λιανά κουμμάτια γίν’κι
ν αχ, κι ουδέ στην πέ- στην πέτρα βάρισι κι ουδέ σ’ μηλιάς κλουνάρι
ν αχ, μές στης Σουλτά- Σουλτάνας την ποδιά λιανά κουμμάτια γίνκι
ν αχ, κι κάκιουσε κι αφέντης μας κι θέλ’ να μας πουλήσει.
Ν αχ, μη μας πουλάς ν αφέντη μου κι μη μας παζαρεύεις
ν αχ, να γένω γης να μι πατάς γιοφύρ’ να με διαβαίνεις
ν αχ, να γένω γω μια κρυόβρυσα μπροστά στην αφεντιά σου
ν αχ, να γένω γω μια κρυόβρυσα μπροστά στην αφεντιά σου
ν αχ, για να μι πί- μι πίνεις το νιρό κι για να με θυμάσαι.

Σίντας συνίχτ’κι αφέντης μας να χτίσει την ταβέρνα
μένα βάλαν να τους κιρνώ να τους πυκνοκεράσου
κι από το πυκνοκέρασμα ραγίσ’κεν το χεράκι μ’
γιέπεσεν το ποτήρι μου λιανά κουμμάτια γίν’κι
κι ουδέ στην πέτρα βάρισι κι ουδέ σ’ μηλιάς κλουνάρι
μές στης Σουλτάνας την ποδιά λιανά κουμμάτια γίνκι
κι κάκιουσε κι αφέντης μας κι θέλ’ να μας πουλήσει.
μη μας πουλάς ν αφέντη μου κι μη μας παζαρεύεις
να γένω γης να μι πατάς γιοφύρ’ να με διαβαίνεις
να γένω γω μια κρυόβρυσα μπροστά στην αφεντιά σου
για να μι πίνεις το νιρό κι για να με θυμάσαι.